Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (yhdeksäs jaosto)

12 päivänä marraskuuta 2020 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Lentoliikenne – Asetus (EY) N:o 261/2004 – Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevat yhteiset säännöt – 5 artiklan 1 kohdan c alakohta – 7 artiklan 1 kohta – Oikeus korvaukseen – Saapumisen pitkäaikainen viivästyminen – Jäsenvaltioon kolmannesta maasta lähtevä lento, joka on varattu yhteisön lentoliikenteen harjoittajalta ja joka muodostuu kahdesta lennosta, jotka toteuttaa eri lentoliikenteen harjoittaja – Ensimmäisen lennon, jonka yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella suorittaa kolmanteen maahan sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja, pitkäaikainen viivästyminen – Yhteisön lentoliikenteen harjoittajaa vastaan nostettu korvauskanne

Asiassa C-367/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Amtsgericht Hamburg (Hampurin alioikeus, Saksa) on esittänyt 4.8.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.8.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

SP

vastaan

KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: D. Šváby (esittelevä tuomari), joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit S. Rodin ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: P. Pikamäe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1) 3 artiklan 5 kohdan, 5 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan sekä 7 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat matkustaja SP ja lentoliikenteen harjoittaja KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland (jäljempänä KLM) ja joka koskee viimeksi mainitun kieltäytymistä maksamasta korvausta kyseiselle matkustajalle, jonka lennon, johon liittyi jatkolento, saapuminen viivästyi pitkäaikaisesti.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Asetuksen N:o 261/2004 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Lentoliikenteen alalla toteutettavalla yhteisön toiminnalla olisi pyrittävä muun muassa varmistamaan matkustajien suojelun korkea taso. Lisäksi olisi otettava kaikilta osin huomioon kuluttajansuojelun yleiset vaatimukset.”

4 Kyseisen asetuksen 2 artiklan b ja c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

– –

b) ’lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla’ lentoliikenteen harjoittajaa, joka suorittaa tai aikoo suorittaa lennon joko matkustajan kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti tai sellaisen toisen oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön puolesta, joka on tehnyt matkustajan kanssa sopimuksen;

c) ’yhteisön lentoliikenteen harjoittajalla’ lentoliikenteen harjoittajaa, jolla on voimassa oleva liikennelupa, jonka jäsenvaltio on myöntänyt yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 [(EYVL 1992, L 240, s. 1)] säännösten mukaisesti”.

5 Kyseisen asetuksen 3 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 1 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä asetusta sovelletaan

– –

b) matkustajiin, jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle ja perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvalle lentoasemalle ja jotka eivät ole saaneet etuuksia tai korvausta ja apua kyseisessä kolmannessa maassa, mikäli kyseisestä lennosta vastaa yhteisön lentoliikenteen harjoittaja.

– –

5. Tätä asetusta sovelletaan lennosta vastaaviin lentoliikenteen harjoittajiin, jotka suorittavat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen matkustajien kuljetusta. Kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, jolla ei ole sopimusta matkustajan kanssa, suorittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia velvollisuuksia, sen katsotaan toimivan sen henkilön lukuun, joka on tehnyt kyseisen matkustajan kanssa sopimuksen.”

6 Saman asetuksen 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos lento peruutetaan:

– –

c) matkustajalla on oikeus saada lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta korvaus 7 artiklan mukaisesti, paitsi jos
   i) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta vähintään kaksi viikkoa ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa, tai
   ii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta vähintään seitsemän päivää ja enintään kaksi viikkoa ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdettävä korkeintaan kaksi tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa tai hän saapuisi määräpaikkaan alle neljä tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin, tai
   iii) matkustajalle on ilmoitettu peruutuksesta alle seitsemän päivää ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa ja tarjottu uudelleenreititystä, jonka mukaan hänen olisi lähdettävä korkeintaan tuntia ennen aikataulun mukaista lähtöaikaa tai hän saapuisi määräpaikkaan alle kaksi tuntia aikataulun mukaista saapumisaikaa myöhemmin.”

7 Asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jos tähän artiklaan viitataan, matkustajan on saatava seuraavan suuruinen korvaus:

– –

c) 600 euroa lentojen osalta, joihin ei voida soveltaa a tai b alakohtaa.

– –”

8 Kyseisen asetuksen 13 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jos lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja maksaa korvauksen tai täyttää muut tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa, tämän asetuksen säännöksiä ei voida tulkita siten, että ne rajoittaisivat sen oikeutta hakea sovellettavan lainsäädännön nojalla korvausta muulta henkilöltä, kolmannet osapuolet mukaan luettuina. Tämä asetus ei lisäksi millään tavoin rajoita lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan oikeutta hakea korvausta matkanjärjestäjältä tai muulta henkilöltä, jonka kanssa lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla on sopimus. Vastaavasti tämän asetuksen säännöksiä ei voida tulkita siten, että ne rajoittaisivat matkanjärjestäjän tai kolmannen osapuolen, muun kuin matkustajan, jonka kanssa lennosta vastaavalla lentoliikenteen harjoittajalla on sopimus, oikeutta hakea sovellettavan lainsäädännön nojalla korvausta lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

9 SP teki 8.6.2019 New Yorkista (Yhdysvallat) Amsterdamin (Alankomaat) kautta Hampuriin (Saksa) lähtevälle lennolle varauksen, joka vahvistettiin.

10 Tämän lennon, johon liittyi jatkolento ja josta oli tehty yksi ainoa varaus asetuksen N:o 261/2004 2 artiklan c alakohdassa tarkoitetulta ”yhteisön lentoliikenteen harjoittajalta” KLM:ltä, yhteydessä New Yorkista Amsterdamiin suuntautuvan lennon, jonka yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen mukaisesti toteutti kolmanteen maahan sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja Delta Airlines, saapuminen viivästyi siten, ettei asianomaisille matkustajille voitu varmistaa pääsyä jatkolennolle Amsterdamista Hampuriin, minkä johdosta SP saapui lopulliseen määräpaikkaansa yli kolme tuntia myöhässä.

11 Koska KLM kieltäytyi maksamasta SP:lle asetuksen N:o 261/2004 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua korvausta, hän saattoi asian ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen eli Amtsgericht Hamburgin (Hampurin alioikeus, Saksa) käsiteltäväksi.

12 Amtsgericht Hamburg on epävarma asetuksen N:o 261/2004 sovellettavuudesta kyseessä olevaan lentoon unionin tuomioistuimen 11.7.2019 antamassa tuomiossa České aerolinie (C-502/18, EU:C:2019:604) omaksumasta tulkinnasta huolimatta, joten se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, tarkasteltuina yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 5 kohdan kanssa, tulkittava siten, että kun on kyse yhteen ainoaan varaukseen perustuvasta lennosta, johon liittyy jatkolento, eli kahdesta lennosta muodostuvasta lennosta jäsenvaltioiden ulkopuolella (kolmannessa maassa) sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle [toisen jäsenvaltion] lentoaseman kautta, määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia myöhässä sen vuoksi saapunut matkustaja, että ensimmäinen lento-osuus, jonka yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella suoritti kolmanteen maahan sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja, on viivästynyt, voi nostaa kyseiseen asetukseen perustuvan korvauskanteensa sitä yhteisön lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, jolta lento on kokonaisuudessaan varattu ja joka on suorittanut ainoastaan toisen lento-osuuden?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

13 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaan unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä, esimerkiksi silloin, jos ennakkoratkaisukysymykseen annettavasta vastauksesta ei ole perusteltua epäilystä.

14 Koska tilanne on tämä nyt käsiteltävässä asiassa, kyseistä määräystä on sovellettava.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan kanssa, tulkittava siten, että kun on kyse yhteen ainoaan varaukseen perustuvasta lennosta, johon liittyy jatkolento, eli kahdesta lennosta muodostuvasta lennosta kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltiossa sijaitsevalle lentoasemalle toisen jäsenvaltion lentoaseman kautta, lopulliseen määräpaikkaansa

vähintään kolme tuntia myöhässä sen vuoksi saapunut matkustaja, että ensimmäinen lento, jonka yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella suoritti kolmanteen maahan sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja, on viivästynyt, voi nostaa kyseiseen asetukseen perustuvan korvauskanteensa jälkimmäisen lennon suorittanutta yhteisön lentoliikenteen harjoittajaa vastaan.

16 Vastaus tähän kysymykseen edellyttää ensinnäkin sen määrittämistä, sovelletaanko asetusta N:o 261/2004 tällaiseen lentoon.

17 Asetusta N:o 261/2004 sovelletaan sen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan muun muassa matkustajiin, jotka lähtevät kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle ja EUT-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvalle lentoasemalle ja jotka eivät ole saaneet etuuksia tai korvausta ja apua kyseisessä kolmannessa maassa, mikäli kyseisestä lennosta vastaa yhteisön lentoliikenteen harjoittaja.

18 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 261/2004 soveltaminen kyseisessä säännöksessä tarkoitetun kaltaiseen tilanteeseen edellyttää kolmen edellytyksen täyttymistä, eli ensinnäkin sitä, että kyseessä on lento kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle, toiseksi sitä, että lennon toteuttaa siitä vastaava yhteisön lentoliikenteen harjoittaja eli kyseisen asetuksen 2 artiklan c alakohdan mukaisesti lentoliikenteen harjoittaja, jolla on voimassa oleva jäsenvaltion myöntämä liikennelupa, ja kolmanneksi sitä, että asianomainen matkustaja ei ole saanut etuuksia tai korvausta ja apua siinä kolmannessa maassa, josta lento lähti (ks. vastaavasti tuomio 11.6.2020, Transportes Aéreos Portugueses, C-74/19, EU:C:2020:460, 33 kohta).

19 Ensimmäisen edellytyksen osalta unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että yhteen ainoaan varaukseen perustuva lento, johon liittyy yksi tai useampi jatkolento, on kokonaisuus, kun on kyse asetuksessa N:o 261/2004 säädetystä matkustajien oikeudesta korvaukseen, mikä merkitsee, että sitä, onko kyseinen asetus sovellettavissa, arvioidaan lennon alkuperäinen lähtöpaikka ja lopullinen määräpaikka huomioiden (tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 Siten pääasiassa kyseessä olevan kaltaista lentoa, johon liittyi jatkolento ja josta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on todennut, että se perustui yhteen ainoaan varaukseen ja että se suoritettiin New Yorkista Hampuriin, joka oli sen lopullinen määräpaikka, on pidettävä kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltiossa sijaitsevalle lentoasemalle suoritettuna lentona.

21 Tämän määräyksen 18 kohdassa tarkoitetusta toisesta edellytyksestä unionin tuomioistuin on todennut, että asetuksen N:o 261/2004 2 artiklan b alakohdassa tarkoitetuksi ”lennosta vastaavaksi lentoliikenteen harjoittajaksi” luonnehtiminen edellyttää yhtäältä kyseessä olevan lennon suorittamista ja toisaalta matkustajan kanssa tehdyn sopimuksen olemassaoloa (tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 23 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

22 Tältä osin unionin tuomioistuin on katsonut muun muassa, että tällaiseksi lennosta vastaavaksi lentoliikenteen harjoittajaksi voidaan luonnehtia lentoliikenteen harjoittajaa, joka – kuten KLM pääasiassa – suorittaa lennon, johon liittyy jatkolento, jommankumman lennon sellaisen kuljetussopimuksen mukaisesti, jonka kyseinen lentoliikenteen harjoittaja on tehnyt asianomaisen matkustajan kanssa (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 24 ja 25 kohta).

23 Näin ollen lentoa, johon liittyy jatkolento ja jonka jommankumman lennon toteuttaa KLM:n kaltainen asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lentoliikenteen harjoittaja, jolla todistettavasti on voimassa oleva jäsenvaltion myöntämä liikennelupa, on pidettävä lentona, jonka toteuttaa lennosta vastaava yhteisön lentoliikenteen harjoittaja, riippumatta siitä, että kyseisen lennon, johon liittyy jatkolento, on osittain toteuttanut myös yhteisön ulkopuolinen lentoliikenteen harjoittaja.

24 Tämän määräyksen 18 kohdassa tarkoitetun kolmannen edellytyksen osalta ennakkoratkaisupyynnöstä ei ilmene mitenkään, että asianomainen matkustaja olisi saanut Yhdysvalloissa etuuksia tai korvausta ja apua.

25 Siten on niin, että jos asianomainen matkustaja ei ole saanut Yhdysvalloissa etuuksia tai korvausta ja apua, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava, lento, johon liittyy jatkolento ja joka lähtee kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltion alueella sijaitsevalle lentoasemalle ja jonka osittain toteuttaa asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteisön lentoliikenteen harjoittaja eli tässä tapauksessa KLM, kuuluu kyseisen asetuksen soveltamisalaan.

26 Näin ollen on toiseksi määritettävä, voiko tällaisen yhteen ainoaan varaukseen perustuvan lennon, johon liittyy jatkolento, matkustaja, joka on saapunut lopulliseen määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia myöhässä, nostaa asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn korvauksen saamiseksi kanteen mitä tahansa kyseisen lennon suorittanutta lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, mukaan lukien se lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, jonka kanssa asianomainen matkustaja on tehnyt kuljetussopimuksen mutta jonka lennosta kyseinen viivästyminen ei johdu.

27 Tässä yhteydessä on muistutettava, että viivästyneiden lentojen matkustajilla on katsottava olevan oikeus asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 7 artiklan 1 kohdan kanssa, tarkoitettuun korvaukseen, kun heille aiheutuu lopulliseen määräpaikkaan saapuessaan vähintään kolmen tunnin pituinen ajan menetys (tuomio 19.11.2009, Sturgeon ym., C-402/07 ja C-432/07, EU:C:2009:716, 61 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 23.10.2012, Nelson ym., C-581/10 ja C-629/10, EU:C:2012:657, 37 kohta).

28 Siltä osin kuin on kyse siitä, kuka on korvausvelvollinen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen lennon, johon liittyy jatkolento, saapumisen viivästyessä pitkäaikaisesti, unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että jokainen lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka osallistuu vähintään kyseessä olevan lennon, johon liittyy jatkolento, jommankumman lennon suorittamiseen, on korvausvelvollinen riippumatta siitä, johtuuko pitkäaikainen viivästyminen matkustajan saapuessa lopulliseen määräpaikkaansa kyseisen lentoliikenteen harjoittajan toteuttamasta lennosta (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 20–26 kohta).

29 Tältä osin unionin tuomioistuin on ensinnäkin todennut, että yhteen ainoaan varaukseen perustuvaa lentoa, johon liittyy yksi tai useampi jatkolento, on pidettävä kokonaisuutena, kuten tämän määräyksen 19 kohdassa on muistutettu, ja tämä merkitsee sitä, että tällaisten lentojen yhteydessä lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka on suorittanut jälkimmäisen lennon, ei voi vedota siihen, että aiemman lennon toteuttanut toinen lentoliikenteen harjoittaja on toteuttanut sen puutteellisesti (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 27 kohta).

30 Unionin tuomioistuin on seuraavaksi muistuttanut, että asetuksen N:o 261/2004 3 artiklan 5 kohdan toisessa virkkeessä täsmennetään, että kun lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, jolla ei ole sopimusta asianomaisen matkustajan kanssa, suorittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia velvollisuuksia, sen katsotaan toimivan sen henkilön lukuun, joka on tehnyt kyseisen matkustajan kanssa sopimuksen. Näin ollen tilanteessa, jossa yhteen ainoaan varaukseen perustuvan lennon, johon liittyy jatkolento ja joka muodostuu kahdesta lennosta, ensimmäisen lennon on suorittanut yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella muu lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja kuin se, joka on tehnyt kuljetussopimuksen asianomaisen matkustajan kanssa ja joka on suorittanut jälkimmäisen lennon, viimeksi mainittu lentoliikenteen harjoittaja on sopimussuhteessa tähän matkustajaan myös ensimmäisen lennon suorittamisen yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 28 ja 29 kohta).

31 Unionin tuomioistuin on todennut myös, että kyseinen ratkaisu on perusteltavissa asetuksen N:o 261/2004 johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa mainitulla tavoitteella varmistaa matkustajien suojelun korkea taso, jotta taataan, että kuljetetut matkustajat saavat korvauksen lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta, joka on tehnyt heidän kanssaan sopimuksen, eikä huomioon tarvitse ottaa järjestelyjä, jotka kyseinen lentoliikenteen harjoittaja on toteuttanut sen markkinoiman lennon, johon liittyy jatkolentoja, muodostavien muiden lentojen suorittamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 30 kohta).

32 Lopuksi unionin tuomioistuin on muistuttanut, että asetuksen N:o 261/2004 13 artiklan mukaan lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan kyseisen asetuksen mukaisesti täyttämät velvollisuudet eivät estä sitä hakemasta sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla korvausta kaikilta muilta sellaisilta henkilöiltä, joista kyseisen lentoliikenteen harjoittajan velvollisuuksien laiminlyönti johtuu, kolmannet osapuolet mukaan luettuina, ja kun kyse on yhteen ainoaan varaukseen perustuvasta lennosta, johon liittyy jatkolento ja joka on suoritettu yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella, lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja, joka on joutunut maksamaan asetuksessa N:o 261/2004 säädetyn korvauksen sellaisen lennon pitkäaikaisen viivästymisen vuoksi, jota se ei ole itse suorittanut, voi kääntyä sellaisen lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan puoleen, joka on vastuussa kyseisestä viivästymisestä, saadakseen hyvityksen tästä taloudellisesta rasituksesta (tuomio 11.7.2019, České aerolinie, C-502/18, EU:C:2019:604, 31 ja 32 kohta).

33 Edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että kun on kyse yhteen ainoaan varaukseen perustuvasta lennosta, johon liittyy jatkolento, eli kahdesta lennosta muodostuvasta lennosta kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltiossa sijaitsevalle lentoasemalle toisen jäsenvaltion lentoaseman kautta, lopulliseen määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia myöhässä sen vuoksi saapunut matkustaja, että ensimmäinen lento, jonka yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella suoritti kolmanteen maahan sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja, on viivästynyt, voi nostaa kyseiseen asetukseen perustuvan korvauskanteensa jälkimmäisen lennon suorittanutta yhteisön lentoliikenteen harjoittajaa vastaan.

Oikeudenkäyntikulut

34 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että kun on kyse yhteen ainoaan varaukseen perustuvasta lennosta, johon liittyy jatkolento, eli kahdesta lennosta muodostuvasta lennosta kolmannessa maassa sijaitsevalta lentoasemalta jäsenvaltiossa sijaitsevalle lentoasemalle toisen jäsenvaltion lentoaseman kautta, lopulliseen määräpaikkaansa vähintään kolme tuntia myöhässä sen vuoksi saapunut matkustaja, että ensimmäinen lento, jonka yhteisten reittitunnusten käyttöä koskevan sopimuksen perusteella suoritti kolmanteen maahan sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja, on viivästynyt, voi nostaa kyseiseen asetukseen perustuvan korvauskanteensa jälkimmäisen lennon suorittanutta yhteisön lentoliikenteen harjoittajaa vastaan.

Allekirjoitukset